

32002R0889

L 140/2

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2002.5.30.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 889/2002/EK RENDELETE

(2002. május 13.)

a légitfuvarozók balesetek esetén fennálló felelősségéről szóló 2027/97/EK tanácsi rendelet módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében ⁽³⁾ megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

- (1) A közös közlekedéspolitik keretén belül fontos a légi baleseteket elszenvedő utasok megfelelő szintű kártérítése.
- (2) 1999. május 28-án Montrealban elfogadták a nemzetközi légitfuvarozással kapcsolatos egyes szabályok egyszerűsítéséről szóló új egyezményt, amely új, a nemzetközi légi közlekedésre vonatkozó átfogó szabályokat állapít meg a balesetek esetén fennálló felelősség tekintetében, felváltva az 1929-es Varsói Egyezményben és annak későbbi módosításaiban foglalt szabályokat ⁽⁴⁾.
- (3) A Varsói Egyezmény a Montreali Egyezménnyel párhuzamosan továbbra is fennáll, határozatlan időtartamig.
- (4) A Montreali Egyezmény korlátlan felelősségi rendszert határoz meg a légi utasok halála vagy sérülése esetére.
- (5) A Közösség aláírta a Montreali Egyezményt, jelezve, hogy szándékában áll annak ratifikálásával az egyezmény szerződő felévé válni.

(6) Módosítani kell a légitfuvarozók baleset esetén fennálló felelősségéről szóló, 1997. október 9-i 2027/97/EK tanácsi rendeletet ⁽⁵⁾ a Montreali Egyezmény rendelkezéseivel való összehangolása érdekében, így egységes felelősség-rendszert létrehozva a nemzetközi légi közlekedés területén.

(7) E rendelet és a Montreali Egyezmény megerősíti az utasok és az általuk eltartott személyek védelmét, és nem értelmezhető úgy, hogy gyengíti a védelmüket az e rendelet elfogadásának napján hatályban lévő jogszabályokhoz képest.

(8) A légitfuvarozás belső piacán a nemzeti és nemzetközi közlekedés közötti megkülönböztetés felszámolásra került, és ezért célszerű, hogy a Közösségen belül mind a nemzetközi, mind a nemzeti közlekedésben azonos szintű és természetű felelősség álljon fenn.

(9) A szubszidiaritás elvének megfelelően, kívánatos a közösségi fellépés minden közösségi légitfuvarozóra érvényes, egyetlen szabálycsomag létrehozásáért.

(10) Egy biztonságos és korszerű légi közlekedési rendszerben az utasok halála vagy sérülése esetében érvényes korlátlan felelősségi rendszer alkalmazása a helyénvaló.

(11) A közösségi légitfuvarozó nem hivatkozhat a Montreali Egyezmény 21. cikkének (2) bekezdésében foglaltakra, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kár nem a fuvarozó vagy alkalmazottai, vagy ügynöke hanyagsága vagy más törvénytelen cselekedete vagy mulasztása következtében keletkezett.

(12) Poggyász elvesztésére, károsodására vagy megsemmisülésére és a késedelemmel okozott kárra vonatkozó egységes felelősségi határok, amelyek a közösségi fuvarozók által bonyolított minden utazásra érvényesek, egyszerű és világos szabályokat biztosítanak mind az utasok, mind a légitársaságok számára, és lehetővé teszik, hogy az utasok felismerhessék, mikor van szükség további biztosításra.

⁽¹⁾ HL C 337. E, 2000.11.28., 68. o. és HL C 213., 2001.7.31., 298. o.

⁽²⁾ HL C 123. E, 2001.4.25., 47. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2001. április 5-i véleménye (HL C 21., 2002.1.24., 256. o.). A Tanács 2001. december 19-i közös álláspontja (HL C 58., 2002.3.5., 8. o.) és az Európai Parlament 2002. március 12-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 194., 2001.7.18., 38. o.

⁽⁵⁾ HL L 285., 1997.10.17., 1. o.

- (13) A közösségi légifuvarozók számára nem volna ésszerű, és utasaikat összezavarná, ha a hálózataikon a különböző útvonalakon eltérő felelősségi rendszereket alkalmaznának.
- (14) Kívánatos a baleset áldozatait és azokat eltartottjait rövid távú pénzügyi gondjainak enyhítése közvetlenül a baleset utáni időszakban.
- (15) A Montreali Egyezmény 50. cikke előírja, hogy a feleknek biztosítaniuk kell, hogy a légifuvarozók megfelelő biztosítással rendelkezzenek, és e rendelkezés teljesítésekor figyelembe kell venni a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkét.
- (16) Kívánatos alapinformációk szolgáltatása valamennyi utasra alkalmazható felelősségi szabályokról, hogy szükséges esetben az utazás előtt további biztosítási intézkedéseket tehesse.
- (17) Felül kell vizsgálni az e rendeletben megállapított pénzügyi összegeket az infláció és a Montreali Egyezményben meghatározott felelősségi határok bármilyen felülvizsgálatának figyelembevétele érdekében.
- (18) A tagállamok felelősek az ilyen rendelkezések meghozataláért olyan mértékben, amennyiben további szabályok szükségesek a Montreali Egyezmény végrehajtásához a 2027/97/EK rendelet hatálya alá nem tartozó kérdésekben,
- a) »légifuvarozó«: érvényes üzemelési engedéllyel rendelkező légi közlekedési vállalkozást jelent;
- b) »közösségi légifuvarozó«: a 2407/92/EGK rendelet rendelkezéseivel összhangban valamely tagállam által kiadott érvényes üzemelési engedéllyel rendelkező légifuvarozót jelent;
- c) »kártérítésre jogosult személy«: az alkalmazandó joggal összhangban egy igénylésre jogosult utast jelent, vagy bármely személyt, aki ezen utasra tekintettel kártérítésre jogosult;
- d) »poggyász«: más előírás hiányában, a Montreali Egyezmény 17. cikke (4) bekezdésének értelmében mind ellenőrzött, mind nem ellenőrzött poggyászt jelent;
- e) »SDR«: a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott különleges lehívási jogot jelenti;
- f) »Varsói Egyezmény«: a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló, Varsóban 1929. október 12-én aláírt egyezményt, illetve a Varsói Egyezmény 1955. szeptember 28-i hágai módosítását és a Varsói Egyezményt kiegészítő, 1961. szeptember 18-án Guadalajarában megkötött egyezményt jelenti;
- g) »Montreali Egyezmény«: az 1999. május 28-án Montrealban aláírt »nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló egyezményt« jelenti.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2027/97/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„2027/97/EK rendelet a légifuvarozók utasok és poggyászok légi szállítása tekintetében fennálló felelősségéről”

2. az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Ez a rendelet a Montreali Egyezménynek az utasok és poggyászok légi szállítására vonatkozó lényeges rendelkezéseit hajtja végre, és egyes kiegészítő rendelkezéseket állapít meg. E rendelkezéseknek az alkalmazását kiterjeszti az egyetlen tagállamon belüli légifuvarozásra is.”;

3. a 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

(2) Az e rendeletben szereplő, az (1) bekezdésben meg nem határozott fogalmak egyenértékűek a Montreali Egyezményben használt fogalmakkal.”;

4. a 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) Az utasok és poggyászok tekintetében a közösségi légifuvarozó felelősségét a Montreali Egyezménynek az ilyen felelősségre vonatkozó összes rendelkezése szabályozza.

(2) A 2407/92/EGK rendelet 7. cikkében meghatározott biztosítási kötelezettség, az utasokkal szembeni kötelezettséggel kapcsolatban úgy értelmezendő, hogy a közösségi légifuvarozó olyan szintű biztosítással rendelkezik, amely megfelelő ahhoz, hogy a kártérítésre jogosult minden személy megkaphassa azt a teljes összeget, amelyre e rendelettel összhangban jogosult.”;

5. a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

Az a kiegészítő összeg, amelyet a Montreali Egyezmény 22. cikkének (2) bekezdésével összhangban valamely közösségi légifuvarozó igényelhet, amennyiben egy utas a

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

poggyászainak rendeltetési helyére történő szállítása tekintetében különleges érdeknilatkozatot tesz, olyan díjszabáson alapul, amely az érintett poggyász szállításával és biztosításával jár, a poggyász becsült értékét meghaladó vagy a felelősséghatár alatti többletköltségekkel kapcsolatos. A díjszabást kérés alapján az utasok rendelkezésére kell bocsátani.”;

6. a 4. cikket el kell hagyni;

7. az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) A közösségi légifuvarozó késedelem nélkül és minden esetben a kártérítésre jogosult természetes személy azonosításának megállapítását követően legkésőbb 15 napon belül olyan előleget fizet, amelyre az elszemvedett nehézségekkel arányos alapon szükség lehet a közvetlen anyagi szükségletek kielégítésére.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül halál esetén az utasoként kifizetett előleg nem lehet kevesebb 16 000 SDR euróban kifejezett értékénél.

(3) Az előleg kifizetése nem jelenti a felelősség elismerését, és a közösségi légifuvarozó felelőssége alapján kifizetett minden további összeggel ellentételezhető, de nem követelhető vissza, kivéve a Montreali Egyezmény 20. cikkében előírt esetekben vagy, amennyiben az a személy, aki az előleget megkapta, nem a kártérítésre jogosult személy volt.”;

8. a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) Minden légifuvarozó, amennyiben légifuvart értékesít a Közösségben, biztosítja, hogy valamennyi értékesítési helyen – a telefonon és Interneten keresztül értékesítést is ideértve – az utasok rendelkezésére bocsássák az utasok és poggyászaik felelősségét szabályozó fő rendelkezések összefoglalását, beleértve a határidőket a kártérítési per indításához és a poggyászra vonatkozó különleges nyilatkozattétel lehetőségét is. E tájékoztatási követelménynek való megfelelés céljából a közösségi légifuvarozók a mellékletben ismertetett tájékoztatót használják. Ilyen tájékoztató nem használható kártérítési igény alapjaként, és nem tekinthető e rendelet vagy a Montreali Egyezmény értelmezésének.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított tájékoztatási követelményeken kívül valamennyi légifuvarozó a Közösségben nyújtott vagy vásárolt légifuvart tekintetében minden egyes utasnak írásbeli tájékoztatást ad az alábbiakról:

– haláleset vagy sérülés esetére a fuvarozó felelősségének az adott repülőútra vonatkozó határáról, amennyiben létezik ilyen határ,

– poggyász megsemmisülése, elvesztése vagy károsodása esetében a fuvarozó felelősségének az adott repülőútra vonatkozó határáról és figyelmeztetésről arra vonatkozóan, hogy az ennél értékesebb poggyászra fel kell hívni a légitársaság figyelmét az utasfelvételnél, vagy azt az utasnak teljes mértékben az utazás előtt biztosítania kell,

– a késedelem okozta kár tekintetében a fuvarozó felelősségének az adott repülőútra vonatkozó határáról.

(3) Minden olyan fuvarozás esetében, amelyet a közösségi légifuvarozók teljesítenek, az (1) és (2) bekezdés tájékoztatási követelményeivel összhangban jelzett határok az e rendelettel megállapított határokkal megegyeznek, kivéve, ha a közösségi légifuvarozó magasabb határokat alkalmaz önkéntes kötelezettségvállalás végett. A nem közösségi légifuvarozók által teljesített valamennyi fuvar esetében az (1) és (2) bekezdés csak a Közösségből, Közösségből vagy Közösségen belüli fuvarozással kapcsolatban alkalmazandó.”;

9. a 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A 889/2002/EK rendelet (*) alkalmazása kezdetének napjától számított 3 évnél nem később a Bizottság jelentést készít e rendelet alkalmazásáról. Nevezetesen, a Bizottság megvizsgálja a Montreali Egyezmény vonatkozó cikkeiben említett összegek módosításának szükségességét a gazdasági fejlődések és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet letéteményese értesítéseinek figyelembevételével.

(*) HL L 140., 2002.5.30, 2. o.”

10. a következő melléklettel egészül ki:

„MELLÉKLET

A légifuvarozó utasokkal és poggyászuikkal szembeni felelőssége

Ez a tájékoztató összefoglalja a közösségi légifuvarozók által alkalmazott, a közösségi jogalkotás és a Montreali Egyezmény által megkövetelt felelősség szabályait.

Kártérítés halál vagy sérülés esetén

Utas sérülése vagy halála esetén a felelősségnek nincs önszervezően kifejezhető határa. 100 000 SDR (helyi pénznemben kifejezett, megközelítő) összegig terjedő károk esetén a légi fuvarozó nem vitathatja a kártérítési igényt. Ezen összeg felett a légifuvarozó védheti magát a követeléssel szemben, bizonyítva, hogy nem járt el gondatlanul vagy más vétkes módon.

Előleg

Amennyiben egy utas meghalt vagy megsérült, a légifuvarozónak kötelessége előleget fizetnie a közvetlen anyagi szükségleteik fedezésére a kártérítésre jogosult személy azo-

nosításától számított 15 napon belül. Halál esetén ez az előleg nem lehet kevesebb mint 16 000 SDR (helyi pénznemben kifejezett összege).

Az utas késése

Az utas késése esetén a légitfuvarozó felelős a kárért, kivéve, ha minden ésszerű intézkedést megtett a kár elkerülése érdekében, vagy lehetetlen volt ilyen intézkedések meghozatala. Az utas késéséért a felelősség 4 150 SDR-re (helyi pénznemben kifejezett összegére) korlátozódik.

A poggyász késése

A poggyász késése esetén a légitfuvarozó felelős a kárért, kivéve, ha minden ésszerű intézkedést megtett a kár elkerülése érdekében, vagy lehetetlen volt ilyen intézkedések meghozatala. A poggyász késéséért a felelősség 1 000 SDR-re (helyi pénznemben kifejezett összegére) korlátozódik.

A poggyász megsemmisülése, elvesztése vagy károsodása

A légitfuvarozó legfeljebb 1 000 SDR-ig (helyi pénznemben kifejezett összegben) felelős a poggyász megsemmisüléséért, elvesztéséért vagy károsodásáért. Ellenőrzött poggyász esetében még akkor is felelős, ha nem vétkes, kivéve, ha a poggyász hibás volt. Nem ellenőrzött poggyász esetében a fuvarozó csak akkor felelős, ha vétkesnek bizonyul.

Magasabb határok poggyászra

Az utasra magasabb felelősséghatár is vonatkozhat, amennyiben legkésőbb az utasfelvételnél külön nyilatkozatot tesz, és kiegészítő díjat fizet.

Poggyással kapcsolatos reklamációk

Amennyiben a poggyász károsodott, késett, elveszett vagy megsemmisült, az utasnak a lehető leghamarabb írásban

kell értesítenie a légitfuvarozót, és panaszt kell emelnie. Ellenőrzött poggyász károsodása esetén az utasnak 7 napon belül, késés esetén 21 napon belül kell írnia és panaszt tennie, mindkét esetben attól a naptól számítva, amikor a poggyászt az utas rendelkezésére bocsátották.

Szerződéses és tényleges fuvarozók felelőssége

Amennyiben a repülést ténylegesen végrehajtó légitfuvarozó nem azonos a szerződő légitfuvarozóval, az utasnak joga van bármelyikkel szemben panaszt emelni vagy kártérítési igényt benyújtani. A jegyen feltüntetett légitfuvarozó neve vagy kódja a szerződő légitfuvarozót jelöli.

Perindítási határidő

Kártérítési igények érvényesítéséhez minden peres eljárást a repülőgép megérkezésének napjától vagy attól a naptól számított 2 éven belül kell indítani, amikor a repülőgépnek meg kellett volna érkeznie.

A tájékoztatás alapja

A fenti szabályok az 1999. május 28-i Montreali Egyezményen alapulnak, amelyet (a 889/2002/EK rendelettel módosított) 2027/97/EK rendelet és a tagállamok nemzeti jogszabályai hajtanak végre.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet hatálybalépésének napjától vagy a Montreali Egyezménynek a Közösség számára történő hatálybalépése napjától kell alkalmazni, attól függően, hogy a kettő közül melyik a későbbi.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2002. május 13-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
P. COX

a Tanács részéről
az elnök
J. PIQUÉ I CAMPS